

часть, въ кой-то отсѣкохъ главѣ-тъ на Беле-рофсна, кой-то ся беше прѣбърнѣла въ неговъ образъ.

Слѣдъ смръть-тъ Симеоновъ съдиж на блъгарскы-атъ прѣстоль сынъ му Петъръ. Въ негово време бѣи притиснѣхъ Блгарско. Гръци, Хръвате, Сръбы, като научихъ чѣ е умрѣлъ страшины Симеонъ, вдигнѣхъ ся врѣзь негово то царство. Скѣкалци като облаци, съ таинственъ Еврейскы надписъ на крыла-та, помрачавахъ ельнице-то, и покосявахъ нивытъ. Петровъ братъ Иванъ, начнѣ да завижда на брата си, и да му копае ямъ. Петъръ го покалугери и го затвори въ тъмницѣ, але той побѣнѣ. Треты-атъ сынъ Симеоновъ, Михаилъ кой-то бѣше калугеринъ, съблѣче рясж-тъ и станѣ глава на недоволны-тъ.

Въ сичкы тия бѣды комисъ Георги и по-гольмы-атъ му сынъ Самуилъ знаяхъ да посочжтъ себе-си прѣдъ народ-атъ и прѣдъ Петра, че ужъ тѣ пазѣтъ царство-то, и безъ нихъ Блгарско бы изгынѣло. Страшна нерожба и гладъ накара Петра да иска помощь и приятелство отъ Гръци-тъ. Той прати на Цариградъ